

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการยกระดับคุณภาพครูปฐมวัยสังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยโดยใช้กระบวนการสร้างระบบชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยงในรูปแบบการพัฒนาขณะปฏิบัติการสอนสามารถสรุป อภิปรายผลและให้ข้อเสนอแนะได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 การให้ความรู้ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning) และการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (CAR: Classroom Action Research)

ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาผู้เข้ารับการวิจัยคือครูปฐมวัยสังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ แยกออกเป็น 4 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคกลาง ตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ จำนวนทั้งสิ้น 100 คน โดยใช้วิธีการอบรมแบบเข้ม 6 ชั่วโมง ในหัวข้อ การจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning) แห่งการเรียนรู้และการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (CAR : Classroom Action Research) ตามเนื้อหาและตารางการอบรมดังนี้

1. การจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning) แห่งการเรียนรู้ได้แก่ การศึกษาถึงหลักการ วิธีการ แนวทางการประยุกต์ใช้ความรู้เรื่องความสามารถทางสมองและความแตกต่างของบุคคลมาจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยบูรณาการกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ภาษาและการสื่อสาร โดยใช้กระบวนการสอดแทรก

2. การวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ การศึกษาถึงกระบวนการ ขั้นตอน วิธีการวิจัยในชั้นเรียน การค้นคว้าหาปัญหา สาเหตุ การหาแนวทางการแก้ไข การพัฒนาเครื่องมือเพื่อการวิจัย การทดลอง การรวบรวมข้อมูล การแปลผลการอภิปรายผล และการนำไปประยุกต์ใช้ต่อไปในอนาคต

5.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

ก) พุทธิพิสัย

การประเมินผลสัมฤทธิ์ของครูปฐมวัยที่เข้ารับการอบรมได้จากการทำการทำแบบทดสอบความรู้ก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) 2 ชุด จำนวน 50 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ซึ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานจำนวน 25 ข้อและการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนจำนวน 25 ข้อ โดยนำคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบผลการพัฒนาความก้าวหน้าซึ่งเป็นค่าร้อยละตามภูมิภาคดังนี้

1) ภาคเหนือ เมื่อมองในภาพรวมพบว่าครูปฐมวัยในภูมิภาคภาคเหนือที่เข้ารับการอบรมจำนวน 20 คน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจาก 19.70 เป็น 30.55 โดยมีค่าร้อยละความก้าวหน้ารวมเท่ากับ 35.52 เมื่อแยกเป็นรายบุคคล พบว่า ครูปฐมวัยคนที่ 9 มีค่าร้อยละความก้าวหน้าสูงที่สุด คือ 51.61 รองลงมาได้แก่ครูปฐมวัยคนที่ 11 ค่าร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ

45.83 อันดับที่ 3 ได้แก่ครูปฐมวัยคนที่ 16 ค่าร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 43.59 ส่วนลำดับสุดท้าย ได้แก่ครูปฐมวัยคนที่ 7 ค่าร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 25.81

2) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อมองในภาพรวมพบว่าครูปฐมวัยในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เข้ารับการอบรมจำนวน 40 คน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจาก 22.66 เป็น 33.65 โดยมีค่าร้อยละความก้าวหน้ารวมเท่ากับ 34.11 เมื่อแยกเป็นรายบุคคล พบว่า ครูปฐมวัยคนที่ 23 มีค่าร้อยละความก้าวหน้าสูงที่สุด คือ 50 รองลงมาได้แก่ครูปฐมวัยคนที่ 20 ค่าร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 46.66 อันดับที่ 3 ได้แก่ครูปฐมวัยคนที่ 16 ค่าร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 44.44 ส่วนลำดับสุดท้ายได้แก่ครูปฐมวัยคนที่ 40 ค่าร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 21.62

3) ภาคกลาง เมื่อมองในภาพรวมพบว่าครูปฐมวัยในภูมิภาคภาคกลางที่เข้ารับการอบรมจำนวน 20 คน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจาก 24.95 เป็น 30.75 โดยมีค่าร้อยละความก้าวหน้ารวมเท่ากับ 30.72 เมื่อแยกเป็นรายบุคคล พบว่า ครูปฐมวัยคนที่ 14 มีค่าร้อยละความก้าวหน้าสูงที่สุด คือ 46.34 รองลงมาได้แก่ครูปฐมวัยคนที่ 19 ค่าร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 40.00 อันดับที่ 3 ได้แก่ครูปฐมวัยคนที่ 18 ค่าร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 39.29 ส่วนลำดับสุดท้ายได้แก่ครูปฐมวัยคนที่ 13 ค่าร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 21.05

4) ภาคใต้ เมื่อมองในภาพรวมพบว่าครูปฐมวัยในภูมิภาคภาคใต้ที่เข้ารับการอบรมจำนวน 20 คน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจาก 27.00 เป็น 38.80 โดยมีค่าร้อยละความก้าวหน้ารวมเท่ากับ 30.44 เมื่อแยกเป็นรายบุคคล พบว่า ครูปฐมวัยคนที่ 10 มีค่าร้อยละความก้าวหน้าสูงที่สุด คือ 44.12 รองลงมาได้แก่ครูปฐมวัยคนที่ 19 ค่าร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 43.59 อันดับที่ 3 ได้แก่ครูปฐมวัยคนที่ 1 ค่าร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 40.00 ส่วนลำดับสุดท้ายได้แก่ครูปฐมวัยคนที่ 4 ค่าร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 13.16

สรุปโดยภาพรวมพบว่าคะแนนการทดสอบของครูปฐมวัยทั้ง 4 ภูมิภาคมีค่าเฉลี่ยรวมเพิ่มขึ้นจาก 23.56 คะแนน เป็น 34.70 คะแนน ซึ่งได้ค่าร้อยละความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมทั้ง 4 ภูมิภาคเท่ากับ 32.68 โดยเห็นได้ว่าภาคเหนือมีค่าความก้าวหน้าสูงสุดคือ ร้อยละ 35.52 รองลงมาได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ค่าร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 34.11 อันดับสามได้แก่ ภาคกลาง ได้ค่าร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 30.72 และอันดับสุดท้ายคือภาคใต้ได้ค่าร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 30.44

ข) ทักษะพิสัย

การประเมินทักษะพิสัยเป็นการประเมินทางด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning) ของครูปฐมวัยทั้ง 4 ภูมิภาค ในขณะที่ปฏิบัติการสอน ซึ่งเป็นการประเมิน 4 ด้านได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านความคล่องตัว/ลีลาท่าทาง สื่อการจัดการเรียนการสอน การออกเสียงการใช้ภาษา ด้านละ 5 คะแนน รวมทั้งสิ้น 20 คะแนน ซึ่งมีรายละเอียดตามภูมิภาคดังนี้

1) ภาคเหนือ พบว่า ครูปฐมวัยภาคเหนือ จำนวน 20 คน มีทักษะการจัดกระบวนการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ซึ่งแยกออกเป็น ดีมาก จำนวน 5 คน ดี 11 คน ปานกลาง 4 คน

2) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าครูปฐมวัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 40 คน มีทักษะการจัดกระบวนการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ซึ่งแยกออกเป็น ดีมาก จำนวน 7 คน ดี 25 คน ปานกลาง 9 คน

3) ภาคกลาง พบว่า ครูปฐมวัยภาคกลาง จำนวน 20 คน มีทักษะการจัดกระบวนการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ซึ่งแยกออกเป็น ดีมาก จำนวน 4 คน ดี 12 คน ปานกลาง 4 คน

4) ภาคใต้ พบว่า ครูปฐมวัยภาคใต้ จำนวน 20 คน มีทักษะการจัดกระบวนการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ซึ่งแยกออกเป็น ดีมาก จำนวน 6 คน ดี 10 คน ปานกลาง 4 คน

ค) จิตพิสัย (ความคิดเห็นต่อการอบรม)

1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความพึงพอใจต่อการอบรม

ในภาพรวมผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการอบรมการยกระดับคุณภาพครูปฐมวัยสังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย โดยใช้กระบวนการสร้างระบบและการเป็นพี่เลี้ยงในรูปแบบการศึกษาในขณะปฏิบัติการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.31 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยอันดับที่ 1 คือ ด้านวิทยากร รองลงมาด้านเนื้อหาสาระ ด้านประโยชน์และการนำไปประยุกต์ใช้ในอนาคต ด้านการจัดกิจกรรมการอบรม ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนรู้/ สถานที่อบรม ตามลำดับ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ก) ด้านเนื้อหาสาระ

ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการอบรมการยกระดับคุณภาพครูปฐมวัยสังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย โดยใช้กระบวนการสร้างระบบและการเป็นพี่เลี้ยงในรูปแบบการศึกษาในขณะปฏิบัติการสอนในด้านเนื้อหาสาระอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจระดับมากที่สุดทุกประเด็น โดยอันดับที่ 1 คือ เนื้อหาที่อบรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อการจัดการเรียนการสอนในอนาคตได้ รองลงมาเนื้อหาที่อบรมน่าสนใจและตรงกับความต้องการในการสอนระดับปฐมวัย และเนื้อหาและวิธีการอบรมเรื่องการวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอนได้จริง เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ส่วนเนื้อหาที่อบรมทำให้ข้าพเจ้าสามารถนำไปอธิบายหรือถ่ายทอดให้อาจารย์ที่ทำงานกับข้าพเจ้าได้ เป็นอันดับสุดท้าย

ข) ด้านการจัดกิจกรรมการอบรม

ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการอบรมการยกระดับคุณภาพครูปฐมวัยสังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย โดยใช้กระบวนการสร้างระบบและการเป็นพี่เลี้ยงในรูปแบบการศึกษาในขณะปฏิบัติการสอนในด้านการจัดกิจกรรมการอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจระดับมากที่สุดทุกประเด็น โดยอันดับที่ 1 คือ การให้คำแนะนำของวิทยากรทางด้านการวิจัยในแต่ละกรณีศึกษาหรือกรณีตัวอย่างทำให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น รองลงมาการจัดอบรมสนุก ทำให้อยากเรียน และกิจกรรมการถามตอบทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจมากขึ้น เป็นอันดับที่ 2

และ 3 ส่วนการนำเสนอขั้นตอนการวิจัยของผู้เข้าอบรมแต่ละคนทำให้เกิดความรู้อย่างมากขึ้น เป็นอันดับสุดท้าย

ค) ด้านสื่อการเรียนรู้/ สถานที่อบรม

ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการอบรมการยกระดับคุณภาพครูปฐมวัยสังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย โดยใช้กระบวนการสร้างระบบและการเป็นพี่เลี้ยงในรูปแบบการศึกษาในขณะปฏิบัติการสอนในด้านสื่อการเรียนรู้/ สถานที่อบรมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจระดับมากที่สุดทุกประเด็น โดยอันดับที่ 1 คือ สื่อการอบรม เรียบง่าย และตรงกับความต้องการ รองลงมาสื่อช่วยให้เกิดความรู้ทางด้านเทคนิคการวิจัยในชั้นเรียน และสื่อ การอบรม กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ และก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ส่วนสถานที่จัดการอบรมมีความสะดวกในการเดินทาง/ เหมาะสม เป็นอันดับสุดท้าย

ง) ด้านการวัดและประเมินผล

ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการอบรมการยกระดับคุณภาพครูปฐมวัยสังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย โดยใช้กระบวนการสร้างระบบและการเป็นพี่เลี้ยงในรูปแบบการศึกษาในขณะปฏิบัติการสอนในด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจระดับมากที่สุดทุกประเด็น โดยอันดับที่ 1 คือ การถามตอบทำให้ข้าพเจ้ามีการเรียนรู้เพิ่มขึ้นและการนำเสนอทำให้ข้าพเจ้ามีกำลังใจมากขึ้น รองลงมาการเยี่ยมศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของอาจารย์ทำให้ข้าพเจ้าได้รับความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น และการทำข้อสอบหลังเรียน (Post-test) ทำให้ข้าพเจ้าได้ทราบถึงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของข้าพเจ้า เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ส่วนการทำข้อสอบก่อนเรียน (pre-test) ทำให้ข้าพเจ้าได้รู้ถึงความสามารถของตนเอง เพื่อการนำไปพัฒนาตนเองในขณะอบรมได้ เป็นอันดับสุดท้าย

จ) ด้านวิทยากร

ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการอบรมการยกระดับคุณภาพครูปฐมวัยสังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย โดยใช้กระบวนการสร้างระบบและการเป็นพี่เลี้ยงในรูปแบบการศึกษาในขณะปฏิบัติการสอนในด้านวิทยากรอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.25 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจระดับมากที่สุดทุกประเด็น โดยอันดับที่ 1 คือ วิทยากรมีความเอาใจใส่และเป็นกันเอง รองลงมาวิทยากรมีความรอบรู้ในหัวข้อที่ทำการอบรม และวิทยากรสอนสนุก เสียงดังฟังชัด เข้าใจง่าย เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ส่วนวิทยากรให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำ เป็นอันดับสุดท้าย

ฉ) ด้านประโยชน์และการนำไปประยุกต์ใช้ในอนาคต

ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการอบรมการยกระดับคุณภาพครูปฐมวัยสังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย โดยใช้กระบวนการสร้างระบบและการเป็นพี่เลี้ยงในรูปแบบการศึกษาในขณะปฏิบัติการสอนในด้านประโยชน์และการนำไปประยุกต์ใช้ในอนาคตรอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.43 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจระดับมากที่สุดทุกประเด็น โดยอันดับที่ 1 คือ การอบรมใน

ครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้าตระหนักถึงการทําวิจัยในชั้นเรียน รองลงมาความรู้ในครั้งนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการสอนในชั้นเรียนได้ และการอบรมในครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้ามีความสามารถในการทําวิจัยในชั้นเรียน เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ส่วนความรู้ในครั้งนี้สามารถนำไปถ่ายทอดให้บุคคลอื่นได้ เป็นอันดับสุดท้าย รายละเอียดดังตารางที่ 19

2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเจตคติต่อการเป็นครูปฐมวัย

การประเมินเจตคติที่มีต่อวิชาชีพครูและความภูมิใจในวิชาชีพครูปฐมวัย ผู้วิจัยแจกแบบประเมิน จำนวน 100 คน ได้รับกลับคืน 100 คิดเป็นร้อยละ 100.00

ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่มีความคิดเห็น/ เจตคติต่อวิชาชีพครูและความภูมิใจในวิชาชีพครูปฐมวัยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.29 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความคิดเห็น/ เจตคติ ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น โดยอันดับที่ 1 คือ การเป็นครูปฐมวัยต้องมีใจรักและเมตตาเด็ก รองลงมาข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าการพัฒนาเด็กที่สำคัญคือการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา สิ่งแวดล้อม และภาษาเพื่อการสื่อสาร และข้าพเจ้ามีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นครูปฐมวัย เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ส่วนการวิจัยในชั้นเรียนเป็นสิ่งที่ไม่ยากเกินไปนักสำหรับครูปฐมวัย เป็นอันดับสุดท้าย

5.1.3 การนิเทศติดตามผลการพัฒนา

สำหรับการนิเทศติดตามผลการพัฒนา กลุ่มผู้วิจัยได้เดินทางไปตามศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่างๆ ทั้ง 4 ภูมิภาคเพื่อคอยสังเกตและให้คำแนะนำทางด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้และการวิจัยในชั้นเรียนหลังจากที่ครูทั้งหลายได้รับการอบรมความรู้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยใช้ 2 กระบวนการกล่าวคือ 1) เทคนิคการสอนแนะ (Coaching Techniques) และ 2) เทคนิคการนิเทศโดยใช้กระบวนการวิจัย (Coaching by Classroom Research Techniques) ตามขั้นตอนและกระบวนการต่างๆ ดังนี้

- 1) เดินทางไปเยี่ยมศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแต่ละศูนย์โดยตรง เพื่อการสังเกตและให้คำแนะนำ
- 2) การจัดทำประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ซึ่งขอเสนอผลการวิจัยตามวิธีการดังกล่าวดังนี้

การเดินทางไปเยี่ยมศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พบว่า ครูปฐมวัยส่วนใหญ่เริ่มเข้าใจในกระบวนการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning) และการวิจัยในชั้นเรียน (CAR: Classroom Action Research) มากกว่าครั้งแรกที่ทำการอบรม โดยครูสามารถดำเนินการในขั้นตอนต่างๆ ได้อย่างชัดเจนมากกว่าเดิม โดยมีข้อสรุปดังนี้

จากการเดินทางเข้าไปนิเทศการสอนตามศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่างๆ ทั่วประเทศ ไทยนั้น ปัญหาที่พบเห็นของครูปฐมวัยที่สังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นมีปัญหาเช่นเดียวกันเกือบทั้งประเทศ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาด้านการจัดทำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เป็นแผนพื้นฐานที่ครูทุกคนต้องพัฒนาด้วยตนเอง แต่ทั้งนี้ครูเกือบทั้งหมดขาดความเข้าใจในเรื่องการจัดทำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เนื่องจากไปยึดแผนที่ทางกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำเป็นแผนกลางให้ใช้ทั่วประเทศโดยขาดการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การบูรณาการและการประยุกต์ใช้อย่างถูกต้อง จึง

ทำให้การจัดกระบวนการเรียนรู้เป็นไปอย่างธรรมชาติสามัญ แต่ทั้งนี้กลุ่มผู้วิจัยได้ทำการแนะนำและฝึกให้ครูปฐมวัยได้ทดลองพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเองตามที่กล่าวถึงข้างต้น

2. ปัญหาด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เนื่องจากบางศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีปริมาณของนักเรียนต่อครูอยู่ในอัตราสูง เช่น นักเรียน 35 คนต่อครู 1 คน จึงทำกระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างล่าช้า และในขณะเดียวกันครูปฐมวัยบางศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้องทำหน้าที่หลายอย่างภายในศูนย์เช่น การทำความสะอาดสถานที่ การทำความสะอาดห้องเรียน การทำความสะอาดห้องน้ำ การช่วยจัดเตรียมอาหารกลางวันและอาหารว่างให้กับเด็กปฐมวัย จึงไม่ค่อยมีเวลาในการจัดเตรียมสื่อและหาวิธีการสอนใหม่ๆ ที่สร้างความสนใจให้กับนักเรียน

3. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล จัดว่าเป็นปัญหาสำคัญของครูปฐมวัย เนื่องจากขาดทักษะและความเข้าใจที่แท้จริงต่อวิธีการและรูปแบบและการประเมินในลักษณะต่างๆ ที่มีความหลากหลายและน่าจะนำมาใช้ในการประเมินนักเรียนให้ครบทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนด้านที่ 5 คือด้านภาษาและการสื่อสารร่วมกัน เป็นต้น

4. ปัญหาด้านสื่อที่ใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ทั้งหลายที่ใช้ในการสอนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั่วทั้งประเทศมีจำนวนมากแต่กลับไม่ตรงกับความต้องการของครูปฐมวัยที่จะนำมาใช้ในการจัดการกระบวนการเรียนรู้เนื่องจากผู้ที่ทำการจัดซื้อไม่ได้ซักถามถึงความสำคัญและจำเป็นของสื่อที่ใช้หรือไม่ต่อครูปฐมวัย ในขณะเดียวกันครูปฐมวัยก็ไม่ได้ให้คำแนะนำแก่ผู้จัดซื้อเป็นต้น แต่เป็นที่น่ายินดีว่าในภาคเหนือบางศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เป็นศูนย์ใหญ่ประจำอำเภอนั้นได้กระจายอำนาจในการตัดสินใจ ในการเลือกซื้อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ได้ด้วยตนเอง จึงได้สื่อการสอนที่ตรงกับความต้องการและบริบทที่แท้จริงของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กนั้นๆ

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการยกระดับคุณภาพครูปฐมวัยสังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยโดยใช้กระบวนการสร้างระบบชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยงในรูปแบบการพัฒนาขณะปฏิบัติการสอนสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 การให้ความรู้ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning) และการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (CAR: Classroom Action Research)

ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาผู้เข้ารับความรู้คือครูปฐมวัยสังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ แยกออกเป็น 4 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคกลาง ตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ จำนวนทั้งสิ้น 100 คน โดยใช้วิธีการอบรมแบบเข้ม 6 ชั่วโมง ในหัวข้อ การจัดการกระบวนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning) แห่งการเรียนรู้ โดยเน้นการศึกษาถึงหลักการ วิธีการ แนวทางการประยุกต์ใช้ความรู้เรื่องความสามารถทางสมองและความแตกต่างของบุคคลมาจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยบูรณาการกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ภาษาและการสื่อสาร โดยใช้กระบวนการสอดแทรกและการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (CAR : Classroom Action Research) ได้แก่ การศึกษาถึงหลักการ วิธีการ แนวทางการประยุกต์ใช้ความรู้เรื่องความสามารถได้แก่ การศึกษาถึงกระบวนการ ขั้นตอน

วิธีการวิจัยในชั้นเรียน การค้นคว้าหาปัญหา สาเหตุ การหาแนวทางการแก้ไข การพัฒนาเครื่องมือเพื่อการวิจัย การทดลอง การรวบรวมข้อมูล การแปลผลการอภิปรายผล และการนำไปประยุกต์ใช้ต่อไปในอนาคต

ซึ่งการอบรมในครั้งนี้ได้แยกไปตามภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทย ทั้งภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางและภาคใต้ ซึ่งได้รับความร่วมมือจากผู้เข้ารับการอบรมเป็นอย่างดี โดยเห็นได้ว่าจำนวนผู้ขอสมัครเข้ารับการอบรมในแต่ละภูมิกภานั้นมีจำนวนสูงกว่า 100 % จากจำนวนในแต่ละภูมิภาค คือ ภาคเหนือ จัดอบรมที่จังหวัดตากประกาศรับสมัคร 20 คน แต่มีผู้เข้ารับการอบรมทั้งสิ้น 48 คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจัดอบรมที่จังหวัดอุบลราชธานี ประกาศรับสมัคร 40 คน แต่มีผู้เข้ารับการอบรมทั้งสิ้น 88 คน ภาคกลางจัดอบรมที่จังหวัดเพชรบุรี ประกาศรับสมัครทั้งสิ้น 20 คน มีผู้เข้ารับการอบรม 43 คน ภาคใต้จัดอบรมที่จังหวัดภูเก็ตประกาศรับสมัครทั้งสิ้น 20 คน แต่มีผู้สมัครเข้ารับการอบรม 48 คน

แต่ทั้งนี้ผู้สนใจเข้ารับการอบรมมากกว่าที่คาดไว้จึงทำการเพิ่มพื้นที่การอบรมออกเป็นอีก 4 แห่ง คือ ภาคเหนืออบรมที่จังหวัดเชียงใหม่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนืออบรมที่จังหวัดอุดรธานี ภาคตะวันออกอบรมที่จังหวัดจันทบุรี และภาคใต้อบรมที่จังหวัดสงขลา

5.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

ก) พุทธิพิสัย

ในภาพรวมพบว่าคะแนนการทดสอบของครูปฐมวัยทั้ง 4 ภูมิภาคมีค่าเฉลี่ยรวมเพิ่มขึ้นจาก 23.56 คะแนน เป็น 34.70 คะแนน ซึ่งได้ค่าร้อยละความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมทั้ง 4 ภูมิภาคเท่ากับ 32.68 โดยเห็นได้ว่าภาคเหนือมีค่าความก้าวหน้าสูงสุดคือ ร้อยละ 35.52 รองลงมาได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ค่าร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 34.11 อันดับสามได้แก่ ภาคกลางได้ค่าร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 30.72 และอันดับสุดท้ายคือภาคใต้ได้ค่าร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 30.44 ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่าผู้เข้ารับการอบรมมีค่าความก้าวหน้าสูงขึ้น สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากมีสาเหตุ 2 ประการคือ 1) เนื้อหาที่อบรมตรงกับความต้องการของครูปฐมวัยที่จะนำไปใช้เพื่อการพัฒนาตนเองทั้งทางด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานและการวิจัยในชั้นเรียนที่จะนำไปต่อยอดในการปฏิบัติของตนตามศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่างๆ ทั่วประเทศ 2) กลุ่มผู้วิจัยใช้หลักการอบรมพัฒนาในรูปแบบต่างๆ ที่หลากหลาย อันได้แก่ การบรรยาย การปฏิบัติการ การเสนอแนะ การแสดงความคิดเห็นร่วมกัน การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือทุกขั้นตอน (Cooperative learning) ซึ่งผู้เข้าอบรมได้ฝึกทักษะการคิด (thinking skill) ทักษะการวิเคราะห์ (critical skill) ทักษะการสื่อสารร่วมกัน (communicative skill) ทักษะการทำงานร่วมกัน (co-working) ทักษะการปฏิบัติการ (Action) และทักษะการสังเคราะห์ (Synthetically skill) ตลอดจนการใช้กิจกรรม (activities based learning) การใช้รูปแบบการชี้แนะ (advisory) การสอนในรูปแบบร่วมกัน (co-teaching) เพื่อการสอดแทรกเนื้อหาทางการสอนให้มีความหลากหลายและในที่สุดก็ลงไปสู่การปฏิบัติการ (Action) ตั้งแต่ขั้นตอนเริ่มต้นของการวิจัยจนจบกระบวนการวิจัย โดยมีผู้เชี่ยวชาญแลกลุ่มผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงตลอดระยะเวลาที่ทำวิจัยในชั้นเรียน โดยการเดินทางไปติดตามและทำการชี้แนะทางการสอนและการวิจัยในชั้นเรียนตามศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั่วประเทศ จนเป็นผลที่น่าพอใจและในขณะเดียวกันก็ให้ความช่วยเหลือในรูปแบบของการติดต่อทางโทรศัพท์หรือ

เครื่องมือสื่อสารทาง ดิจิทัล อื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธีรเดช ชื่นประภาณุสรณ์และคณะ (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาครูต้นแบบด้านการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับ ปฐมวัยสำหรับครูผู้ดูแลเด็กภาคใต้ตอนล่าง : กรณีศึกษานักศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเนื่องจากการใช้รูปแบบวิธีการแบบผสมผสานและหลากหลายในการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งกิจกรรมหลักที่ใช้คือการ ใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบของการสื่อสารภาษาหรือ Communicative Competence ควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะต่างๆ ที่คล้ายคลึงกับงานวิจัยชิ้นนี้

ข) ทักษะพิสัย

การประเมินทักษะพิสัยเป็นการประเมินทางด้านการจัดการกระบวนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning) ของครูปฐมวัยทั้ง 4 ภูมิภาค ในขณะที่ปฏิบัติการสอน ซึ่งเป็นการประเมิน 4 ด้านได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านความคล่องตัว/ลีลาท่าทาง สื่อการจัดการเรียนการสอน การออกเสียงการใช้ภาษา ด้านละ 5 คะแนน รวมทั้งสิ้น 20 คะแนน ซึ่งพบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับ ดี ทั้ง 4 ภูมิภาค ในระดับดีมากจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 22 ระดับดี 58 คน คิดเป็นร้อยละ 58 ในระดับปานกลาง 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20 เนื่องจากครูปฐมวัยทุกคนมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดีเพราะแต่ละบุคคลทำการสอนมาเป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 5 ปี ด้วยประสบการณ์ด้านนี้จึงทำให้การประเมินอยู่ในระดับดี แต่ทั้งนี้กลุ่มผู้วิจัยก็ได้ทำการแนะนำเพิ่มเติมทางด้านการจัดการกระบวนการเรียนรู้ในรูปแบบการใช้สมองเป็นฐาน (brain based learning) ให้กับครูปฐมวัยทุกภูมิภาคได้ทดลองใช้ โดยการใช้รูปแบบของกิจกรรมนำไปสู่กระบวนการพัฒนาทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา โดยมีจุดเน้นที่ว่า “กิจกรรมทุกกิจกรรมต้องก่อให้เกิดกระบวนการพัฒนาทักษะการคิดและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีเหตุผล” คล้ายคลึงกับงานเขียนของทิตินา แชมมณี (2545) ในเรื่องรูปแบบการสอนตามลักษณะวัตถุประสงค์เฉพาะหรือตามเจตนารมณ์ของรูปแบบ ได้ 5 กลุ่ม คือ รูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นจิตพิสัย (Affective Domain) รูปแบบที่เน้นการพัฒนาทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) รูปแบบการพัฒนาทักษะกระบวนการ (Process Skill) และรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ (Integration) ดังนั้นลักษณะสำคัญของการสอนแบบบูรณาการ คือการเชื่อมโยงสิ่งต่างๆ เข้าด้วยกัน ประมวลความรู้ที่หลากหลายและประสบการณ์ที่แตกต่างมาร้อยเรียงเพื่อสร้างประเด็นหลักและหัวข้อเรื่องและนำความรู้จากหน่วยต่างๆ ที่สัมพันธ์กับหัวข้อนั้นๆ มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนการสอนและลงมือกระทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง (ชรินทร์, 2549)

ค) จิตพิสัย (ความคิดเห็นต่อการอบรม)

1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความพึงพอใจต่อการอบรม

ในภาพรวมผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการอบรมการยกระดับคุณภาพครูปฐมวัยสังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย โดยใช้กระบวนการสร้างระบบและการเป็นพี่เลี้ยงในรูปแบบการศึกษาในขณะที่ปฏิบัติการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.31 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยอันดับที่ 1 คือ ด้านวิทยากร รองลงมาด้านเนื้อหาสาระ ด้าน

ประโยชน์และการนำไปประยุกต์ใช้ในอนาคต ด้านการจัดกิจกรรมการอบรม ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนรู้/ สถานที่อบรม ตามลำดับ ซึ่งความพึงพอใจที่กล่าวถึงข้างต้นนั้นเป็นระดับความพึงพอใจที่ก่อให้เกิดแนวทางแห่งการพัฒนาตนเองในที่สุด ซึ่งในงานวิจัยชิ้นนี้ทำให้กลุ่มผู้วิจัยค้นพบว่า การสร้างเจตคติสำหรับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูปฐมวัยไม่ใช่เรื่องที่ยากและง่ายเสมอไป แต่ต้องอาศัยกระบวนการสร้างการยอมรับในตัวตนของผู้ให้ความรู้เป็นลำดับแรกและในขณะเดียวกันต้องใช้ยุทธวิธีการสอดแทรกองค์ความรู้เข้าไปโดยไม่ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมรู้ตัว เพื่อแทรกซึมให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ซาบซึ้งและเกิดความกระหายในความรู้และพร้อมที่จะเป็นครูปฐมวัยที่มีความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้ในรูปแบบการใช้สมองเป็นฐานควบคู่ไปกับการวิจัยในชั้นเรียน (Joice, Weil and Calhoun, 2004) ตลอดจนสอดคล้องกับการศึกษาของ พรพิมล พรพิรชนม์ (2549) เรื่องการพัฒนาหลักสูตร AP Course สำหรับการเข้าเรียนในคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา : กรณีศึกษาหลักสูตร AP Course วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว 1 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อผู้สอนในระดับมากที่สุดเนื่องจากผู้สอนมีรูปแบบและวิธีการสอนที่หลากหลายและมีกิจกรรมที่น่าสนใจทำให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลินและอยากเรียนรู้

2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเจตคติต่อการเป็นครูปฐมวัย

ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่มีความคิดเห็น/ เจตคติต่อวิชาชีพครูและความภูมิใจในวิชาชีพครูปฐมวัยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.29 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความคิดเห็น/ เจตคติ ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น โดยอันดับที่ 1 คือ การเป็นครูปฐมวัยต้องมีใจรักและเมตตาเด็ก รองลงมาข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าการพัฒนาเด็กที่สำคัญคือการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา สิ่งแวดล้อม และภาษาเพื่อการสื่อสาร และข้าพเจ้ามีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นครูปฐมวัย เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ส่วนการวิจัยในชั้นเรียนเป็นสิ่งที่ไม่ยากเกินไปนักสำหรับครูปฐมวัย เป็นอันดับสุดท้าย ซึ่งผลของข้อมูลที่ได้รับอาจเชื่อมโยงไปถึงว่าครูปฐมวัยกลุ่มนี้อาจเรียกได้ว่าเป็นครูอาชีพ (Gutek, 1988) ที่ได้รับการพัฒนาและแทรกซึมเข้าไปสู่จิตใต้สำนึกของความเป็นครู ที่ใช้วิธีการแห่งปัญญาในการให้บริการ (Intellectual Method) ที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้กว้างขวาง ลึกซึ้งโดยใช้ระยะเวลายาวนานพอสมควร (Long Period of Training) และมีเสรีภาพในการใช้วิชาชีพ (Professional Autonomy) (วิจิตร ศรีสอาน, 2535)

5.2.3 การนิเทศติดตามผลการพัฒนา

สำหรับการนิเทศติดตามผลการพัฒนา กลุ่มผู้วิจัยได้เดินทางไปตามศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่างๆ ทั้ง 4 ภูมิภาคเพื่อคอยสังเกตและให้คำแนะนำทางด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้และการวิจัยในชั้นเรียนหลังจากที่ครูทั้งหลายได้รับการอบรมความรู้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยใช้ 2 กระบวนการกล่าวคือ 1) เทคนิคการสอนแนะ (Coaching Techniques) และ 2) เทคนิคการนิเทศโดยใช้กระบวนการวิจัย (Coaching by Classroom Research Techniques) ตามขั้นตอนและกระบวนการต่างๆโดยมีกิจกรรมการนิเทศเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ อันได้แก่ บรรยาย (Lecturing) การบรรยายโดยใช้สื่อประสม (Visualized Lecturing) การบรรยายเป็นกลุ่ม (Panel Presenting) การสังเกตในชั้นเรียน (Observing in Classroom) การอภิปราย (Discussing) (สงัด, 2530) ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนารูปปฐมวัยในครั้งนี้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เณลิมชัย

พันธ์เลิศ (2549) เรื่อง การพัฒนากระบวนการเสริมสมรรถภาพการชี้แนะของนักวิชาการพี่เลี้ยงโดยใช้การเรียนรู้รูปแบบเน้นประสบการณ์ในการอบรมโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน และการศึกษาของ สุทธิศักดิ์ ศรีสมบูรณ์ (2548) เรื่อง การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ของครูประถมศึกษา ที่ใกล้เคียงกับการศึกษาของ ศรีสุดา แสงพันธ์ (2550) เรื่อง ผลของการใช้การนิเทศภายในแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูปฐมวัย เป็นต้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 สำหรับนางงานวิจัยชิ้นนี้ไปใช้

1) งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเพื่อการพัฒนาและทดลอง (Developing Research) ที่เป็นการบูรณาการระหว่างการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning) ที่ครูปฐมวัยทุกคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยต้องเข้ารับการอบรมเบื้องต้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจและรู้วิธีการในการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยการต่อยอดให้กลายเป็นงานวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research) โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Based Research Methods) แห่งการวิจัย ดังนั้นการพัฒนางานวิจัยชิ้นนี้จึงมีขั้นตอนที่หลากหลายและมีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีความแตกต่างกันออกไปตามแต่ละทักษะที่ต้องการวัด เพราะฉะนั้นผู้ที่จะนำงานวิจัยชิ้นนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดจึงจำเป็นต้องทำการศึกษารายละเอียดและขั้นตอนการวิจัยให้ละเอียดถี่ถ้วนเสียก่อนจึงจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้

2) สำหรับรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้ควบคู่ไปกับการวิจัยโดยใช้การอบรม ชี้แนะและนิเทศติดตามผลนั้น สิ่งหนึ่งที่สำคัญคือ วิทยากรและกลุ่มผู้นิเทศติดตามผลการพัฒนานั้นเป็นตัวแปรที่สำคัญต่อการสร้างกระบวนการเรียนรู้และการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับการพัฒนาตนเองของครูปฐมวัย เนื่องจากถ้าเมื่อใดผู้ที่เข้ารับการอบรมไม่เชื่อมั่นและเชื่อถือในตัวผู้ให้ความรู้และผู้นิเทศแล้วก็จะทำให้การพัฒนานั้นๆ ไม่สามารถสัมฤทธิ์ผลได้ ดังนั้นกลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่ในการพัฒนาจึงกลายเป็นบุคคลที่สำคัญต่อการพัฒนา (key person) ไปที่สุด

3) รูปแบบการพัฒนา (Developing Model) ของงานวิจัยชิ้นนี้สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้หรือนำไปขยายฐานให้กับครูปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอื่นๆ ทั่วประเทศที่มีจำนวนไม่ต่ำกว่า 30,000 คนทั่วประเทศ แต่ทั้งนี้การอบรมและนิเทศติดตามผลของกลุ่มวิทยากรกลับเป็นผลบวกทางอ้อมให้กับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่กลุ่มผู้วิจัยเข้าไปนิเทศติดตามผลเนื่องจากบรรดาครูที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยชิ้นนี้อยู่ตามศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์ละไม่ต่ำกว่า 7 คน ต่างก็ได้รับความรู้ควบคู่กันไปด้วยในตัว ก่อให้เกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แบบกัลยาณมิตรในที่สุด

5.3.2 สำหรับการพัฒนาการจัดอบรมและการสร้างการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน

1) ควรมีการพัฒนาครูปฐมวัยทุกปีให้มีความรู้ทางด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research) ด้วยการนิเทศติดตามผลในรูปแบบกัลยาณมิตรที่ใช้เทคนิคและวิธีการดังนี้ 1) เทคนิคการสอนแนะ (Coaching Techniques) และ 2) เทคนิคการนิเทศโดยใช้

กระบวนการวิจัย (Coaching by Classroom Research Techniques) เพื่อเป็นการกระตุ้นและเตรียมความพร้อมให้กับครูปฐมวัยอยู่เสมอ

2) ควรมีการพัฒนางานวิจัยชิ้นใหม่ๆที่เป็นงานวิจัยในการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้และเครือข่ายการวิจัยเชิงปฏิบัติในชั้นเรียนระดับปฐมวัยให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมและกลายมาเป็นศูนย์กลางการให้ความรู้และการช่วยเหลือครูปฐมวัยทางด้านการวิจัยและการจัดการเรียนการสอนได้

5.3.3 ข้อจำกัดการวิจัย

1) งบประมาณที่ได้รับในการเสนอขอไปครั้งแรกกลับที่ได้รับจริงไม่เพียงพอเนื่องจากถูกตัดงบประมาณลงไป ประมาณ 30 % จึงทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่อการวิจัยพอสมควร

2) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่มีขั้นตอนและกระบวนการหลายขั้นตอนตั้งแต่การอบรมให้ความรู้ การลงมือปฏิบัติการ การนิเทศติดตามผลที่กลุ่มผู้วิจัยต้องเดินทางไปยังศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั่วประเทศจึงต้องใช้ระยะเวลาและงบประมาณสูง แต่ทั้งนี้กลุ่มผู้วิจัยก็ทำการแก้ไขปัญหาด้วยตนเองได้

3) ครูปฐมวัยที่เข้ารับการอบรมทุกคนล้วนแล้วแต่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางด้านการศึกษาศรีปฐมวัยทั้งสิ้น แต่กลับมีความสามารถในการเรียนรู้และการทำวิจัยที่แตกต่างกัน ทั้งภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จึงทำให้กลุ่มผู้วิจัยและวิทยากรต้องทำงานหนักมากขึ้นและต้องเพิ่มระยะเวลาในการอบรมพัฒนาให้กับครูปฐมวัยมากกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ จึงทำให้เกิดค่าใช้จ่ายมากขึ้นกว่าเดิม

4) จากการวิจัยครั้งนี้เห็นได้ว่า ครูปฐมวัยทั้งประเทศมีความสนใจที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอโดยเห็นได้จากการที่ประกาศรับสมัครจำนวน 100 คน แต่กลับมีผู้สมัครอบรมในครั้งนี้ 230 คน ซึ่งมากกว่าจำนวนรับจริงถึง 130 คน หรือ เท่ากับ 130% แต่ทั้งนี้กลุ่มผู้วิจัยได้อนุญาตให้ครูที่ต้องการเข้ารับการอบรมได้ จึงทำให้ยอดค่าใช้จ่ายในทางด้านอาหารเพิ่มสูงขึ้นกว่าที่คาดการณ์ไว้กว่า 100%